



ת"ד (פתח תקווה) 5122-09-14 - מדינת ישראל נ' קיים קיים

ת"ד (פתח-תקווה) 5122-09-14 - מדינת ישראל נ' קיים קייםשלוש פתח-תקווה

ת"ד (פתח-תקווה) 5122-09-14

מספר פל"א 000277990/2013

מדינת ישראל

נגד

קיים קיים

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[11.05.2017]

לפני כבוד השופט, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי

ב"כ המאשימה - עו"ד כוזרי

ב"כ הנאשם/ת - עו"ד ראפע חטיב

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שהודה בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת חבלה של ממש, אי שמירת רווח והתנהגות הגורמת נזק.

ביום 24.6.13 בשעה 17.30 נהג הנאשם בכביש 2 לצפון. אותה עת נהג מר רובי יהודה, (להלן: "הנהג המעורב"), בכוון נסיעת הנאשם לפניו. הנאשם נהג בחוסר זהירות, לא שמר על רווח, התקרב יתר על המידה ופגע ברכב הנהג המעורב.

רכב הנאשם ירד לשול הדרך והרכב המעורב נהדף אל עבר אי התנועה, חזר אל הכביש והתהפך על צידו השמאלי. כתוצאה מכך נחבל הנהג המעורב חבלות של ממש כאשר נגרמו לו שבר מרוסק של רדיוס שמאל עם תזוזה, חסר עור עם אויר ברקמות הרכות של היד, והנהג המעורב נזקק לטיפול ארוך וממושך. כן נחבלה בת זוגו שהיתה עמו וכלי הרכב ניזוקו.

הצדדים הגיעו להסדר בענין העונש, לפיו המאשימה עותרת לגזור על הנאשם 18 חודשי פסילה, כאשר ההגנה מבקשת להסתפק ב12 חודשים, הצדדים עותרים במשותף ל200 שעות של"צ, פסילה על תנאי וקנס. בתסקיר שרות מבחן ציין שרות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, את התייחסותו לבצוע העבירה ונסיבותיה, את ההשפעה של התאונה על התנהלותו בחייו, ואת האמפתיה שהנאשם מגלה כלפי הנפגע. אין שרות המבחן ממליץ על המלצה טיפולית, אלא על צו של"צ כפי שהוסכם בהיקף של 200 שעות.



הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2002, צבר לחובתו 18 הרשעות. הסנגור מבקש מבימ"ש לאמץ את הסדר הטיעון ברף הנמוך שבו ולהסתפק בשנה של פסילה, ציין את החרטה שמביע הנאשם על מעשיו, את העובדה כי הנאשם הודה בבצוע העבירה, את מועד התאונה, את העבר התעבורתי שאיננו מכביד, העובדה שהנאשם מנהל חיים נורמטיביים, הוא נשוי ואב לשתי בנות, ועיקר פרנסתו מעבודת בניין. הסנגור מבקש להפחית מכל ענוש פסילה שייקבע את 60 ימי פסילה המנהלית אותם ריצה הנאשם במסגרת תיק זה. הנאשם הביע חרטה בפני ביהמ"ש, צין כי פתח דף חדש בחייו, ורוצה להשאיר את עברו בעברו. מדובר בתאונה קשה כאשר הנהג המעורב נפגע פגיעות קשות וחמורות ונזקק לטיפול ושיקום ארוך וממושך. ביני לביני, הנני תוהה האם לא היה מקום לגזור על הנאשם עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שרות נוכח הפגיעות החמורות.

ואולם לאחר שהנני מתחשבת במועד בצוע העבירה, בהבעת החרטה אותה הביע הנאשם הן בפני שרות מבחן והן בפני, העבר התעבורתי שאיננו מכביד כאשר מדובר בגרימת ת.ד. ראשונה לחובת הנאשם ובמיוחד לאחר שהתחשבת בתסקיר שרות המבחן ובהמלצה שבסופו, מטעמי מדיניות משפטית ונוכח הלכת בית משפט העליון בעניין כיבוד הסדרי טיעון, אתן ידי להסדר.

בעניין תקופת הפסילה, עיינתי בפסיקה אותה הגיש הסנגור ואכן לאור נסיבות אישיות וחבלות שונות, נגזרו על נאשמים שונים עונשי פסילה לתקופות שונות.

אולם לאור פסקי דין הרי שמתחם ענישה נע בין 3 חודשי פסילת המינימום שבחוק עד למעלה משנה. לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. צו של"צ בהיקף של 200 שעות אשר יבוצע בהתאם לתסקיר שרות מבחן מיום 9.5.17. מובהר לנאשם כי היה ולא ישרים מכל סיבה שהיא את שעות השל"צ, ייגזר דינו מחדש.

2. דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 2500 ₪.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.17 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי. הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

3. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 16 חודשים בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט היום בבוקר וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

ניתן לנאשם אישור לנהוג היום עד השעה 21.00.

4. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה. זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.